

▲ Paul Daggenvoorde. © Cees Elzenga

Pastoor Daggenvoorde vertrekt uit Twente en wordt monnik: ‘Het is mijn diepste verlangen’

Na zes jaar de samenwerkende parochies in Zuidoost-Twente te hebben gediend, vertrekt Paul Daggenvoorde in oktober als pastoor. Hij kiest voor het bestaan van monnik bij de benedictijnen van de Sint-Willibrordsabdij in Doetinchem. „Met goede zin en gezonde spanning geef ik me over aan deze langgekoesterde wens.”

Teun Staal 09-06-24, 14:00

Het nieuws dat de in 2018 in de regio aangetreden Paul Daggenvoorde kiest voor de abdij in Doetinchem werd zondag bekendgemaakt in katholieke kerken in Enschede, Lonneker, Glanerbrug, Losser, Overdinkel, Haaksbergen, Buurse en Boekelo. De pastoor sluit half oktober de deur achter zich in Zuidoost-Twente, om zo het bisdom tijd te geven een nieuwe pastoor te zoeken.

Parochies gaat het goed

„Hij kan hier goed beginnen”, zegt de vertrekkende pastoor over zijn nog onbekende opvolger, die vermoedelijk komende winter begint.

Daggenvoorde neemt over een paar maanden met een opgewekt gemoed afscheid. „Ik ga allerminst uit onvrede, laat staan dat ik ben uitgeblust”, laat hij weten. „Het gaat hier in de parochies in Zuidoost-Twente relatief goed. De organisatie en financiën zijn redelijk op orde. Het maakt dat ik minder moeite heb om te vertrekken.”

Daggenvoorde blijft tot oktober onverminderd bij alle parochiële zaken betrokken. Als voorbeeld noemt hij de indringende gesprekken over het openhouden van kerkgebouwen in Enschede. Van de drie godshuizen zal er daar tenminste één moeten sluiten. Daggenvoorde: „Dat is een bijzonder proces.” De kwestie heeft inmiddels tot een onderzoek onder de parochianen geleid en zal naar verwachting rond de jaarwisseling tot een besluit leiden.

Monastieke leven

Daggenvoorde is dan al begonnen aan het zogeheten postulaat, een soort proeftijd waarin hij de tijd en gelegenheid krijgt om te ervaren of het monastieke leven in de abdij bij hem past. Hij lijkt er geenszins aan te twijfelen. „Tijdens mijn priesteropleiding wilde ik eigenlijk al monnik worden. Sindsdien heb ik verkend of mijn roeping tot het priesterschap naar een klooster of een parochie zou leiden.”

Ik mag gaan doen wat mijn diepste verlangen is

-Paul Daggenvoorde, vertrekkend pastoor parochies Zuidoost Twente

De coronatijd heeft zijn diepe behoefte aan het stille gebed versterkt. „Jezus zegt in het evangelie: ‘Kom nu eens mee naar een eenzame plaats, om dáár bij mij te zijn’. Dat zou ik graag doen en dat heb ik de kardinaal vorig jaar ook verteld in een indringend gesprek rond mijn zilveren priesterjubileum. De kans om dat te verkennen krijg ik nu. Ik mag doen wat mijn diepste verlangen is. Tot nu toe volgde ik Jezus in zijn openbare leven, nu ga ik Hem graag volgen in zijn verborgen leven.”

Bidden en werken

Dat betekent niet dat hij met vervroegd pensioen gaat en het rustig aan gaat doen. „In mijn familie, die ik in vertrouwen heb geïnformeerd, is dat wel geopperd. Ook de abdij is een bedrijf waar het *ora et labora* geldt. Ik zal bidden en werken, het eerste zeer intensief en vanaf half zes in de vroege ochtend, met gebeden, Bijbellezing en -studie. Het werken is ook fysiek. Er zal toch geschoffeld en hout gehaald moeten worden.”

Paul Daggenvoorde (Zwolle, 1967) is sinds 2018 pastoor voor de samenwerkende werkende parochies in Zuidoost-Twente (St. Jacobus de Meerdere, Mariavlucht en St. Franciscus van Assisië). Hij dient daarmee de katholieke kerken in Enschede, Lonneker, Glanerbrug, Lossers, Overdinkel, Haaksbergen, Buurse en Boekelo.